

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 18 grudnia 2024 r.

DIH-2.707.49.2024.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 45.2024

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej: „kpa”, w zw. z art. 189k § 1 pkt 3 kpa i w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312, ze zm., dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 13 listopada 2024 r., złożonego przez reprezentowane przez likwidatora Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „PALIMAX” Sp. z o.o. w likwidacji, z siedzibą w Płońsku (dalej: „przedsiębiorca”, „spółka” lub „strona”) od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 28 października br. nr PO.303.OP.5.2024.AK odmawiającej przedsiębiorcy udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, tj. umorzenia kary administracyjnej w całości lub części, nałożonej na mocy decyzji administracyjnej sygn. PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 r., następnie utrzymanej w mocy przez Prezesa UOKiK decyzją DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r., ze względu na brak podstaw do udzielenia ulgi w wykonaniu powyższej kary pieniężnej, **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 22 listopada br. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako: „Mazowiecki WIIH”, „organ pierwszej instancji”), przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie z 13 listopada br. złożone przez przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy. Mazowiecki WIIH, decyzją nr PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 r., wymierzył stronie administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł. Rozstrzygnięcie to, po rozpatrzeniu odwołania strony, zostało utrzymane w mocy decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”, „organ drugiej instancji”) nr DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r. Ponadto Prezes UOKiK po rozpatrzeniu odwołania z 10 czerwca br., wniesionego przez stronę od decyzji wydanej przez Mazowieckiego WIIH z 17 maja br. nr PO.100.OP.3.2024.MM (nr PU.8361.151.2023) o odmowie udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, decyzją DIH-2 Nr 16/2024 z 22 lipca br. uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Pismem z 13 listopada 2023 r. spółka, na podstawie art. 189k § 1 kpa, wniosła o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej poprzez umorzenie jej w całości. Likwidator spółki w treści wniosku poinformował, że trudna sytuacja finansowa została

spowodowana m.in. epidemią covid oraz związanymi z nią licznymi ograniczeniami. Wskazał między innymi na wiek prezesa spółki jako jeden z powodów likwidacji działalności gospodarczej.

28 listopada 2023 r. Mazowiecki WIIH wezwał przedsiębiorcę do przedstawienia dowodów uzasadniających twierdzenie, że zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony uzasadniający udzielenie wnioskowanej ulgi. Jednocześnie, na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111), wezwał do uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości 10 zł, a także pouczył, iż na podstawie art. 261 § 2 i 3 kpa, w przypadku gdy opłata, która powinna być uiszczona z góry nie zostanie uiszczona, wniosek podlega zwrotowi. Pismo zostało doręczone 30 listopada 2023 r.

Spółka w piśmie nadanym 6 grudnia 2023 r. poinformowała, że problemy finansowe rozpoczęły się z chwilą pojawienia się epidemii covid, związanymi z nią ograniczeń i wzrastającymi kosztami prowadzenia działalności gospodarczej. W związku z powyższym podjęto decyzję o likwidacji spółki. Do pisma dołączono wyciąg bankowy z 30 listopada 2023 r. i postanowienie sądu rejonowego w sprawie likwidacji.

Zdaniem Mazowieckiego WIIH do 23 stycznia br. przedsiębiorca nie przesłał potwierdzenia uiszczenia opłaty skarbowej, w związku z czym, 29 stycznia br., wydał postanowienie nr PO.1.ZW.1.2024.KS o zwrocie wniosku z 13 listopada 2023 r. Postanowienie zostało doręczone 31 stycznia br. Strona pismem z 7 lutego br. wniosła zażalenie na postanowienie Mazowieckiego WIIH z 29 stycznia br. o zwrocie wniosku. W uzasadnieniu wskazała, że uzupełniła braki wniosku zgodnie z żądaniem organu. Zdaniem przedsiębiorcy, potwierdzenie przelewu opłaty skarbowej znajdowało się w kopercie przesyłki nadanej 6 grudnia 2023 r., nie zostało jednak dostrzeżone przez organ pierwszej instancji. Zażalenie zostało przekazane do Prezesa UOKiK, w celu jego rozpatrzenia. Prezes UOKiK 19 marca br. wydał postanowienie, w który postanowił uchylić zaskarżone postanowienie w całości i przekazać wniosek do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Mazowiecki WIIH 26 marca br. wszczął postępowanie w przedmiocie udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej nałożonej decyzją nr PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 r. i utrzymanej w mocy przez Prezesa UOKiK decyzją nr DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r. Jednocześnie w piśmie organ pierwszej instancji zwrócił się do strony o przedstawienie dowodów uzasadniających twierdzenie, iż w przedmiotowej sprawie zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony oraz przedłożenie dokumentów mogących mieć wpływ na ocenę zasadności przyznania ulgi. Ponadto zawiadomił stronę o wynikającym z art. 10 § 1 kpa prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Pismo stronie doręczono 2 kwietnia br. W odpowiedzi na ww. wezwanie, 9 kwietnia br. strona wskazała, że popiera wszystkie twierdzenia z wcześniejszych pism, w tym szczególności twierdzenia wskazujące na niezawinione przyczyny konieczności likwidacji spółki (covid, rosnące ceny energii, koszty ogrzewania i rosnące koszty płacy minimalnej), czyli fakty powszechnie znane, które nie wymagają dowodu. Strona wniosła o przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy WSA w Warszawie, Mazowieckiego WIIH oraz Prezesa UOKiK w szczególności z protokołu kontroli z 20 kwietnia 2023 r. wraz z dokumentacją fotograficzną na okoliczność, iż dokonał oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób jednoznaczny,

czytelny i niebudzący wątpliwości. Strona załączyła do pisma dokumenty świadczące o tym, że znajduje się w stanie likwidacji, a jej kondycja finansowa nie pozwala na zapłacenie kary pieniężnej. Do pisma załączono wydruk KRS, wyciąg ze stanu konta spółki, dokumenty JPK za miesiąc styczeń i luty br., dokument rachunku zysków i strat za okres od 27 lipca 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. Ponadto przedsiębiorca ponownie wyraził swoje stanowisko dotyczące oznakowania dystrybutorów paliw i pistoletów wydawczych w trakcie kontroli z 20 kwietnia 2023 r. Strona przedstawiła argumentację świadczącą, jej zdaniem o bezpodstawnym wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej przez organ pierwszej instancji (decyzja z 21 lipca 2023 r. nr PO.136.MP.6.2023.KS wydana przez Mazowieckiego WIIH) oraz wadliwym utrzymaniu w mocy ww. decyzji przez Prezesa UOKiK.

Po analizie przedstawionych przez stronę dokumentów Mazowiecki WIIH pismem z 19 kwietnia br. w celu ustalenia, czy w przedmiotowej sprawie zachodzi przypadek uzasadniony interesem publicznym lub ważnym interesem strony zobowiązał przedsiębiorcę do przekazania dokumentów obrazujących pełną kondycję finansową spółki za okres 3 lat obrotowych firmy.

W odpowiedzi strona pismem z 26 kwietnia br. przesłała sprawozdanie finansowe z ostatnich 3 lat działalności spółki. Z przedstawionych dokumentów nie wynikał stan majątkowy spółki, ani stan magazynowy, jak również brak było informacji o wysokości kapitałów i przepływach pieniężnych. Ustalono, że przedsiębiorca wykazuje stratę w związku z czym nie płaci podatku dochodowego w roku, w którym została wygenerowana. Z przekazanej dokumentacji nie wynikało, czy strata przewyższała kapitał spółki. Po analizie przesłanej dokumentacji stwierdzono, że strona nie wykazała, iż zachodzi przypadek uzasadniony interesem publicznym lub ważnym interesem strony, w związku z powyższym 17 maja br. Mazowiecki WIIH wydał decyzję nr PO.100.OP.3.2024.MM (nr PU.8361.151.2023) o odmowie udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej. Decyzja została doręczona stronie 28 maja br.

Pismem z 10 czerwca br. przedsiębiorca z zachowaniem ustawowego terminu złożył odwołanie od powyższej decyzji. Strona wskazała, że argumentacja przedstawiona w poprzednich pismach jest w pełni aktualna i popiera wszystkie twierdzenia i dowody przedstawione we wcześniejszych pismach.

W uzasadnieniu przedsiębiorca wskazał, że nie zgadza się ze stwierdzeniem organu, że w sprawie nie zachodzi uzasadniony ważny interes strony. W opinii strony organ pierwszej instancji wydał decyzję w sposób całkowicie dowolny nie rozważając argumentów strony. Przedstawione dokumenty spółki, tj. stan konta, dokumenty JPK, sprawozdania finansowe wskazują na stan finansowy spółki, a jej likwidacja stanowi o ważnym interesie strony, co przemawia za umorzeniem postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w całości lub części. Zdaniem przedsiębiorcy to właśnie pandemia koronawirusa i negatywne skutki jakie wywołała dla całej gospodarki w tym rosnące koszty energii, płacy minimalnej i ogrzewania, powodują straty finansowe. Z braku perspektyw zysku podjęto decyzję o likwidacji spółki. Spółka nie prowadzi obecnie działalności gospodarczej, trwają jedynie czynności jej likwidacji. Spółka sprzedała majątek i pokryła ciężące na niej zobowiązania.

Zdaniem strony organ pierwszej instancji nie uwzględnił konieczności miarkowania kary i wagi naruszenia. Kara pieniężna została nałożona za brak oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych podczas gdy były one oznakowane, a stwierdzone oznakowanie

nie odpowiadało wymogom rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738). Oznakowanie spełniające wymogi ww. rozporządzenia zostało uzupełnione jeszcze w trakcie kontroli, co powinno mieć znaczenie przy wydawaniu decyzji o karze administracyjnej. Zdaniem strony została więc naruszona zasada proporcjonalności poprzez nieudzielenie przez organ pierwszej instancji ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej.

W ocenie strony ww. argumenty stanowią o ważnym interesie przedsiębiorcy, na które przedstawiono dowody, a organ pierwszej instancji nie posiada dowodów przeciwnych. Zdaniem strony poprzez powyższą argumentację wykazała ona swoją złą sytuację finansową.

Pismem z 25 czerwca br. Prezes UOKiK, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie UOKiK. Pismo strona odebrała 1 lipca br. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa. Pismem z 8 lipca br. wskazała, że podtrzymuje argumentację zawartą w odwołaniu z 10 czerwca br. Ponownie poinformowała, że firma sprzedała cały swój majątek zarówno nieruchomości jak i ruchomości oraz środki obrotowe oraz że środki uzyskane ze sprzedaży zostały przeznaczone na pokrycie strat. Bieżące wydatki to wynagrodzenie likwidatora i księgowej, wynajem lokalu, koszty energii, telefonów, korespondencji, itd. Niezakończone sprawy sądowe dotyczących roszczeń wobec naszych dłużników nie pozwalają na zakończenie procesu likwidacji, co również generuje nowe koszty. Strona w dalszym ciągu stoi na stanowisku, że kara pieniężna nałożona na nią decyzją nr PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 r. Mazowieckiego WIIH i utrzymana w mocy decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r., za niewłaściwe oznakowanie dystrybutorów, była nieuzasadniona.

Decyzją DIH-2 Nr 16/2024 z 22 lipca br. Prezes UOKiK po rozpatrzeniu odwołania z 10 czerwca br., wniesionego przez stronę od decyzji wydanej przez Mazowieckiego WIIH z 17 maja br. nr PO.100.OP.3.2024.MM (nr PU.8361.151.2023) o odmowie udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W motywach uzasadnienia wskazano, że zgodnie z art. 61 § 1 kpa postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. [...] W razie wszczęcia postępowania na wniosek, obowiązkiem organu administracji jest dokładne ustalenie treści żądania strony, która wyznacza rodzaj sprawy będącej przedmiotem postępowania. Organ związany jest tym żądaniem. Treść żądania wyznacza stosowną normę prawa materialnego lub normę prawa procesowego, która ma znaczenie dla ustalenia zakresu postępowania. Jeśli organ, do którego złożony został wniosek o wszczęcie postępowania ma wątpliwości co do tego, czego dotyczy wniosek - obowiązkiem tego organu jest podjęcie z urzędu czynności wyjaśnienia treści żądania strony. Organ orzekający nie ma prawa domniemywać woli wnioskodawcy co do tego w jakim trybie ma być prowadzone postępowanie. Żądanie wszczęcia postępowania administracyjnego w określonym trybie obliguje organ do przeprowadzenia postępowania w powyższym trybie, a w razie wątpliwości sprecyzowanie żądania należy do strony, nie zaś do sfery ocennej organu administracji (por. wyrok WSA w Warszawie sygn. akt VI SA/Wa 2419/10). Prezes UOKiK stwierdził, że organ pierwszej instancji nie sprostął wymaganiom wynikającym z art.

7 i art. 77 § 1 kpa ponieważ w tej sprawie nie ustalił stanu faktycznego i w konsekwencji wydał decyzję z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Pismem z 14 sierpnia br. Mazowiecki WIIH wezwał przedsiębiorcę do wskazania o jaką ulgę się ubiega tzn.: niestanowiącą pomocy publicznej, stanowiącą pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie i rybołówstwie.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie organu pierwszej instancji, strona pismem z 26 sierpnia br. wniosła o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi, a następnie w piśmie z 9 września br. stwierdziła, iż ubiega się o umorzenie w całości administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł, nałożonej decyzją nr PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 r. i utrzymaną w mocy przez Prezesa UOKiK decyzją nr DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r.

W piśmie z 27 września br. Mazowiecki WIIH uznał, iż strona ubiega się o ulgę niestanowiącą pomocy publicznej, zgodnie z art. 189k § 3 pkt 1 kpa i wniósł o przedstawienie dowodów, iż w niniejszej sprawie zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem strony. Jednocześnie organ pierwszej instancji zastrzegł, że w przypadku, gdyby jednak przedsiębiorca ubiegał się o ulgę stanowiącą pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, strona powinna wskazać, o którą ulgę jej chodzi. Ponadto w niniejszym piśmie Mazowiecki WIIH zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie organu.

W piśmie z 8 października br. przedsiębiorca potwierdził, iż ubiega się o ulgę niestanowiącą pomocy publicznej, a w sprawie zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem strony. Jednocześnie strona stwierdziła, że popiera wszystkie podnoszone dotychczas w sprawie twierdzenia oraz powołuje się na złożone do akt dokumenty. Przedsiębiorca podkreślił też, że nie prowadzi już działalności ukierunkowanej na osiąganie zysku, a jedynie prowadzone są czynności likwidacyjne i strona nie dysponuje środkami finansowymi na zapłatę administracyjnej kary pieniężnej. Do pisma dołączono wyciąg z rachunku bankowego przedsiębiorcy.

Decyzją z 28 października br. nr PO.303.OP.5.2024.AK, Mazowiecki WIIH odmówił przedsiębiorcy udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, tj. umorzenia kary administracyjnej w całości lub części, nałożonej na mocy decyzji administracyjnej sygn. PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 r., następnie utrzymanej w mocy przez Prezesa UOKiK decyzją DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r., ze względu na brak podstaw do udzielenia ulgi w wykonaniu powyższej kary pieniężnej. Niniejszą decyzję doręczono stronie 31 października br.

Od powyższej decyzji strona odwołała się pismem z 13 listopada br., wnosząc o jej uchylenie. W treści uzasadnienia przedsiębiorca podkreślił, iż argumentacja z wcześniejszych pism, jak również przedkładane przez niego dowody, pozostają aktualne, w tym także stanowisko, iż kara pieniężna nałożona na nią decyzją Mazowieckiego WIIH nr PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 r. i utrzymana w mocy decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r., za niewłaściwe oznakowanie dystrybutorów, była nieuzasadniona. Przedsiębiorca wskazał, że nie zgadza się ze stwierdzeniem organu, że w sprawie nie

zachodzi uzasadniony ważny interes strony. W opinii strony organ pierwszej instancji wydał decyzję w sposób całkowicie dowolny nie rozważając argumentów strony. Przedstawione dokumenty spółki, tj. stan konta, dokumenty JPK, sprawozdania finansowe wskazują na stan finansowy spółki, a jej likwidacja stanowi o ważnym interesie strony, co przemawia za umorzeniem postępowania. Strona sprzedała cały swój majątek zarówno nieruchomości jak i ruchomości oraz środki obrotowe zaś środki uzyskane ze sprzedaży zostały przeznaczone na pokrycie strat. Bieżące wydatki to wynagrodzenie likwidatora i księgowej.

Pismem z 25 listopada br. Prezes UOKiK, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie UOKiK. Pismo strona odebrała 2 grudnia br. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ drugiej instancji dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 189k § 1 kpa organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

§ 2. W przypadku umorzenia zaległej administracyjnej kary pieniężnej umorzeniu podlegają także odsetki za zwłokę w całości lub takiej części, w jakiej została umorzona zaległa administracyjna kara pieniężna.

§ 3. Właściwy organ, na wniosek strony prowadzącej działalność gospodarczą, może udzielać określonych w § 1 ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej;

- 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
 - 3) stanowią pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
 - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenie inne niż wymienione w lit. a i b.
- § 4. W przypadku pomocy publicznej określonej w § 3 pkt 3 lit. a i b ulgi, o których mowa w § 3 pkt 2, mogą być udzielane, jeżeli w przepisach odrębnych zostały określone szczegółowe warunki udzielania tej pomocy, zapewniające jej zgodność z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.
- § 4a. Do pomocy publicznej, o której mowa w § 3 pkt 3 lit. c, przeznaczonej na restrukturyzację, stosuje się:
- 1) w zakresie warunków udzielania tej pomocy:
 - a) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1428, ze zm.),
 - b) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 139a ust. 4 ww. ustawy Prawo restrukturyzacyjne;
 - 2) w zakresie trybu udzielania tej pomocy - przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 139a ust. 4 ww. ustawy Prawo restrukturyzacyjne.
- § 5. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż restrukturyzacja przeznaczenie pomocy, o której mowa w § 3 pkt 3 lit. c, udzielanej w formie ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej oraz warunki i tryb udzielania tych ulg, mając na uwadze dopuszczalność i warunki udzielania pomocy państwa określone przez właściwe organy Unii Europejskiej.

Z treści powyższego przepisu wynika, że w przypadku złożenia wniosku o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez stronę prowadzącą działalność gospodarczą, organ jest zobowiązany ustalić, czy ulga, o którą wnioskuje stanowi pomoc publiczną. W przypadku gdy wnioskowana ulga nie stanowi pomocy publicznej organ może rozpatrzyć wniosek strony w oparciu o przesłanki art. 189k § 1 kpa. Natomiast w przypadku gdy wnioskowana ulga stanowi pomoc publiczną organ zobowiązany jest ustalić o jaki rodzaj pomocy publicznej wymieniony w art. 189k § 3 pkt 2 i 3 kpa strona się ubiega i ustalić, czy wnioskowana pomoc jest dopuszczalna. W toku niniejszego postępowania, organ pierwszej instancji dwukrotnie usiłował ustalić, o jaki rodzaj pomocy stronie chodzi. Pismem z 14 sierpnia br. Mazowiecki WIIH wezwał przedsiębiorcę do wskazania o jaką ulgę się ubiega tzn.: niestanowiącą pomocy publicznej, stanowiącą pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie i rybołówstwie. W odpowiedzi na wezwanie organu pierwszej instancji, strona w piśmie z 9 września br. stwierdziła, iż ubiega się o umorzenie w całości administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł, nałożonej decyzją nr PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 r. i utrzymaną w mocy przez Prezesa UOKiK decyzją

nr DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r. W piśmie z 27 września br. Mazowiecki WIIH uznał, iż strona ubiega się o ulgę niestanowiącą pomocy publicznej, zgodnie z art. 189k § 3 pkt 1 kpa i wniósł o przedstawienie dowodów, iż w niniejszej sprawie zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem strony. Jednocześnie organ pierwszej instancji zastrzegł, że w przypadku, gdyby jednak przedsiębiorca ubiegał się o ulgę stanowiącą pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, strona powinna wskazać, o którą ulgę jej chodzi. W piśmie z 8 października br. przedsiębiorca stwierdził, iż ubiega się o ulgę niestanowiącą pomocy publicznej, a w sprawie zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem strony.

Podsumowując powyższe, w piśmie z 9 września br. strona nie wskazała o jaką ulgę się ubiega, a w piśmie z 8 października br. stwierdziła, że ubiega się o ulgę niestanowiącą pomocy publicznej, dlatego też Mazowiecki WIIH słusznie uznał, iż strona ubiega się o ulgę niestanowiącą pomocy publicznej, zgodnie z art. 189k § 3 pkt 1 kpa.

Odnosząc się do odwołania strony, na wstępie należy zauważyć, iż meritum argumentacji przedsiębiorcy sprowadza się do tego, iż wymierzenie kary pieniężnej było nieuzasadnione i dlatego ubiega się o udzielenie ulgi, w postaci umorzenia w całości administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł. Niniejsze postępowanie, po rozpatrzeniu odwołania z 9 sierpnia 2023 r. złożonego przez stronę od decyzji Mazowieckiego WIIH z 21 lipca 2023 r. nr PO.136.MP.6.2023.KS, wymierzającej przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stwierdzonych na stacji paliw, należącej do przedsiębiorcy, tj. oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego, zostało zakończone wydaniem przez Prezesa UOKiK decyzji nr DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r., utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji. W toku tego postępowania, Prezes UOKiK oparł się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie był protokół kontroli z 20 kwietnia 2023 r. nr PU.8361.151.2023 oraz załączona do niego dokumentacja fotograficzna. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynikało, iż na kontrolowanej stacji paliw stwierdzono brak oznakowania - zgodnego z rozporządzeniem na 5 dystrybutorach i 5 pistoletach wydawczych (tj. 3 pistoletach wydawczych do benzyny bezołowiowej Pb 95 oraz 2 pistoletach wydawczych do oleju napędowego). Jednocześnie dokumentacja fotograficzna sporządzona w toku kontroli i załączona do akt sprawy, nie pozostawiała wątpliwości, iż na kontrolowanej stacji paliw, nie stosowano oznaczeń zgodnych z określonymi w obowiązujących przepisach. Prezes UOKiK wyjaśnił stronie, że sankcja wskazana w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, czyli jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Wskazano też, że z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy wynika, iż zaistniał stan niezgodny z treścią przepisu art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jednocześnie niewątpliwym jest, że w ustalonym stanie faktycznym ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Niedopełnienie powyższego obowiązku skutkowało nałożeniem na stronę kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł. Wymierzona przedsiębiorcy kara pieniężna

została wyegzekwowana przez Urząd Skarbowy w Płońsku w grudniu 2023 r.

W kontekście powyższego, zarzut że wymierzenie kary pieniężnej było nieuzasadnione, należy uznać za chybiony.

Odnosząc się do stanowiska przedsiębiorcy, iż nie zgadza się ze stwierdzeniem organu, że w sprawie nie zachodzi uzasadniony ważny interes strony, a organ pierwszej instancji wydał decyzję w sposób całkowicie dowolny nie rozważając argumentów strony, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

W myśl art. 189k kpa zarówno przy określeniu interesu publicznego, jak również prywatnego, ustawodawca wskazał, iż musi to być interes „ważny”, co oznacza, że przesłanką udzielenia ulgi w tym przypadku jest wystąpienie interesu kwalifikowanego. Nie wystarczy zatem subiektywne przekonanie strony o wystąpieniu przesłanek udzielenia ulgi na podstawie art. 189k kpa, o istnieniu ważnego interesu publicznego i ważnego interesu strony decydują kryteria obiektywne (por. np. wyrok WSA w Warszawie, z 27 września 2019 r., sygn. akt V SA/Wa 616/19). Omawiany przepis nie uzależnia możliwości umorzenia zaległości podatkowej od złej sytuacji finansowej i materialnej strony. Jedną z dwóch przesłanek udzielenia tej ulgi jest „ważny interes strony”. Pojęcie to jest zdecydowanie szersze. Organ, oceniając możliwość zastosowania ulgi, musi wziąć pod uwagę nie tylko aktualną sytuację materialną i finansową strony, ale także jego działania z przeszłości (por. wyrok WSA w Warszawie z 5 lutego 2020 r., sygn. akt V SA/Wa 292/19). Mając na względzie wskazania Sądu, dotyczące działań strony w przeszłości, nie sposób pominąć faktu, iż kontrola oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych miała miejsce 20 kwietnia 2023 r., decyzja wymierzająca przedsiębiorcy karę pieniężną została wydana 21 lipca 2023 r., a uchwała o likwidacji spółki została podjęta 26 lipca 2023 r. Wracając do analizy kluczowej w niniejszym postępowaniu przesłanki, należy stwierdzić, że ważny interes strony nie ma definicji ustawowej i zasadniczy wpływ na sprecyzowanie tego pojęcia ma orzecznictwo sądowe. Ważny interes strony definiuje się jako sytuację w której z przyczyn nadzwyczajnych, losowych przypadków strona nie jest w stanie uregulować zaległości. Będzie to utrata możliwości zarobkowania, utrata losowa majątku. Umorzenie kary ma zatem wyjątkowy charakter, zastosowanie może znaleźć jedynie do nadzwyczajnych, szczególnych przypadków. Przyznanie żądanej ulgi nie może stawiać wnioskodawcy w pozycji uprzywilejowanej w stosunku do innych zobowiązanych, którzy pomimo trudnej sytuacji finansowej uiszczają należności publicznoprawne w terminach ich płatności (por. wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 15 września 2021 r., sygn. akt II SA/Go 491/21). W art. 189k § 1 kpa ustawodawca podkreślił wyjątkowość interesu strony jako przesłanki udzielenia ulgi, określając go przymiotnikiem „ważny”. Stąd subiektywne przeświadczenie strony, że taki właśnie jest jej interes w uzyskaniu ulgi, nie jest wystarczające dla uznania tej przesłanki za spełnioną, jeżeli obiektywnie istniejące okoliczności faktyczne tego nie potwierdzają. Uznanie administracyjne jest jedną z charakterystycznych i ważniejszych instytucji części ogólnej prawa publicznego. Nie ma definicji legalnej uznania administracyjnego. Zdefiniowania uznania administracyjnego podjęli się natomiast niektórzy przedstawiciele doktryny prawa administracyjnego. Ogólnie rzecz ujmując uznanie administracyjne należy łączyć z przyznaniem organowi administracyjnemu możliwości kształtowania sytuacji prawnej adresatowi normy za pośrednictwem określonych czynności prawnych, zwłaszcza aktu administracyjnego (por. wyrok NSA z 12 lipca 2023 r., sygn. akt I GSK 1623/19). Decyzja w przedmiocie udzielenia ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej ma charakter

uznaniowy. Oznacza to, że nawet w przypadku spełnienia przez stronę przesłanki określonej prawem, organ nie jest zobowiązany do rozstrzygnięcia sprawy w pozytywny dla niej sposób (por. wyrok NSA z 2 sierpnia 2023 r., sygn. akt III OSK 4584/21).

W toku niniejszego postępowania Mazowiecki WIIH wzywał stronę do przedstawienia dowodów uzasadniających twierdzenie, iż w przedmiotowej sprawie zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem strony oraz przedłożenia dokumentów mogących mieć wpływ na ocenę zasadności udzielenia ulgi, wskazujących na wystąpienie ciężkiej sytuacji finansowej przedsiębiorcy oraz uprawdopodobniających skutki ekonomiczne jakie występują w wyniku realizacji zobowiązania dla strony, dające podstawę do oceny istnienia ważnego interesu strony oraz innych dokumentów wskazujących na stan zaległości lub zadłużenia albo innych dokumentów pozwalających ustalić sytuację finansową przedsiębiorcy. W odpowiedzi na te wezwania, jak również przy okazji korzystania ze środków odwoławczych, strona przedłożyła organowi pierwszej instancji wydruk KRS, wyciąg ze stanu konta spółki, dokumenty JPK za miesiąc styczeń i luty br., dokument rachunku zysków i strat za okres od 27 lipca do 31 grudnia 2023 r., sprawozdanie finansowe z ostatnich 3 lat działalności spółki oraz bilans na dzień 31 grudnia 2023 r. Ponadto przedsiębiorca podkreślił, iż zatrudnia obecnie wyłącznie likwidatora i księgową, a jego obecna działalność nie przynosi zysku. W korespondencji z Mazowieckim WIIH strona wielokrotnie podkreślała natomiast, iż kara pieniężna nałożona na nią decyzją Mazowieckiego WIIH nr PO.136.MP.6.2023.KS z 21 lipca 2023 r. i utrzymana w mocy decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-2 Nr 39/2023 z 20 września 2023 r., za niewłaściwe oznakowanie dystrybutorów, była nieuzasadniona.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że przedłożone przez stronę - w toku niniejszego postępowania - dokumenty, nie wskazują na wystąpienie ciężkiej sytuacji finansowej przedsiębiorcy oraz nie uprawdopodobniają skutki ekonomiczne jakie wystąpiłyby w wyniku realizacji zobowiązania dla strony, dające podstawę do oceny istnienia ważnego interesu strony, szczególnie że zobowiązanie zostało wyegzekwowane przez organy skarbowe w grudniu 2023 r. Przekazane przez przedsiębiorcę dokumenty, nie można też uznać za dokumenty wskazujące na stan zaległości lub zadłużenia albo dokumenty pozwalające ustalić sytuację finansową przedsiębiorcy. Trudno jest też uznać, aby oświadczenia o nieprowadzeniu działalności przynoszącej zysk (spółka w likwidacji) oraz zatrudnianiu jedynie likwidatora oraz księgowej, przesądzały o wystąpieniu przesłanki ważnego interesu strony. Analogicznie należy potraktować przekonanie przedsiębiorcy w sprawie nieuzasadnionego wymierzenia kary pieniężnej.

Konkludując powyższe, Prezes UOKiK zauważył, że Mazowiecki WIIH, prowadząc postępowania, wzywał przedsiębiorcę do przedłożenia dokumentów i dowodów, które uzasadniałyby wystąpienie ważnego interesu strony, jednakże ich nie otrzymał. W tym miejscu należy wyraźnie podkreślić, iż zasada oficjalności postępowania dowodowego nie oznacza, że strona może zachowywać się biernie w jego toku, co powoduje, że również na niej spoczywa ciężar wskazania faktów i zdarzeń, z których wywodzi ona dla siebie określone skutki prawne (por. wyrok WSA w Warszawie z 2 października 2007 roku, sygn. akt IV SA/Wa 1223/07).

W świetle powyższego Prezes UOKiK, po ponownym przeprowadzeniu postępowania uznał, że Mazowiecki WIIH słusznie i zgodnie z prawem stwierdził, że w tej sprawie nie ziszcila się przesłanka ważnego interesu strony. W sytuacji gdy organ nie stwierdzi wystąpienia sytuacji odpowiadających użytemu pojęciu „ważny interes”, [...] wówczas w ogóle nie będzie

wchodziło w grę zastosowanie przez ten organ uznania administracyjnego. Oznacza to, że w takim przypadku organ nie będzie dysponował wyborem, tylko decyzja będzie miała charakter związany (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 28 października 2014 r. I SA/Gl 421/14).

Nie sposób też pominąć faktu, że w interesie publicznym jest aby nałożone administracyjne kary pieniężne uiszczane były terminowo i w pełnej wysokości, nie zaś na skutek postępowań egzekucyjnych, prowadzonych przez organy skarbowe, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 3 § 2a, art. 64c § 1 i 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535)

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [XXX]
- 2) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej